

ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ У КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

С. В. Бреус, к.е.н., доцент

А. В. Лялька, студент

Київський національний університет технологій та дизайну

Інвестиції є важливим фактором економічного зростання. У макроекономічному аспекті інвестиційна діяльність є процесом закладки майбутнього економіки країни. Чим більші обсяги інвестицій сьогодні, тим більший обсяг валового внутрішнього продукту країни завтра.

В Україні впродовж кризових років саме інвестиційна сфера зазнала суттєвого занепаду. Обсяг інвестицій в основний капітал скоротився у 5 разів, що супроводжувалося значним скороченням обсягів ВВП. Це повинно стати ключовою ланкою стратегії економічного зростання, а значить і мети соціально-орієнтованої держави [1, с. 157].

Такі потреби визначають і відповідну роль держави. Держава бере участь в інвестиційному процесі шляхом формування та реалізації відповідної інвестиційної політики.

Українська економіка, як відомо, все ще лишається малоприбутковою. На жаль, близько 40 % підприємств ще не пристосувалися до ринкових умов господарювання й надалі працюють зі збитками. Водночас низька прибутковість та наявна збитковість українських підприємств викликані не завжди неефективністю господарювання, а й бажанням уникнути оподаткування [2, с. 93].

За роки незалежності значно послабився економічний суверенітет України, зросла економічна небезпека за багатьма параметрами розвитку національної економіки, що вимагає ґрунтовного комплексного вивчення механізму забезпечення економічної безпеки держави. Механізм забезпечення економічної безпеки держави являє собою сукупність інституційних та організаційних структур і комплекс форм і методів, які вони використовують, за допомогою котрих у певній послідовності послаблюється, а відтак

усуваються внутрішні і зовнішні загрози існуванню країни в економічній сфері.

Стратегія економічної безпеки країни – це чітке обґрунтування основної мети і довготермінова політика та план дій держави щодо усунення загроз існуванню та розвитку національної економіки. Це означає, що комплекс дій української держави у цій сфері повинен бути спрямований на усунення найважливіших загроз такій економічній системі, яка спрямована на задоволення потреб та інтересів тих верств населення, які створюють основну масу матеріальних і духовних благ.

Тактика забезпечення економічної безпеки країни являє способи досягнення такої безпеки, короткотермінової дії інституційних та організаційних структур держави залежно від зміни внутрішніх і зовнішніх умов [5].

В той же час аналіз сучасних тенденцій розвитку глобального господарства свідчить, що провідною ланкою забезпечення конкурентоспроможності національних економік та на цій основі економічного зростання було й лишається інноваційне спрямування інвестиційної політики. Це зумовлено тим, що розвиток науки й техніки є визначальним чинником прогресу суспільства та підвищення добробуту його членів.

Зважаючи, що інновація, за класичним визначенням відомого австрійського економіста Й. Шумпетера, – не просто нововведення, а нова функція виробництва, «нова комбінація», державна інноваційна політика – це комплекс економічних, організаційно-правових та інших заходів держави, спрямованих на впровадження результатів науково-технічного прогресу у виробництво, стимулювання і підтримку інноваційних процесів в економіці. Згідно із Законом «Про інноваційну діяльність», головною метою державної інноваційної політики визначено створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва й реалізації нових видів

конкурентоздатної продукції [3].

В умовах переходу до постіндустріального суспільства особливого значення набувають знання, як ресурс, що визначає конкурентні переваги країни у сучасному світі.

У державах, що становлять технологічне ядро світового розвитку використовується надзвичайно широка гама податкових пільг, загальна мета яких зменшення податкового зобов'язання безпосередньо шляхом його прямого скорочення, чи використання непрямих механізмів, що передбачають застосування відстрочки або розстрочки податкового платежу, що фактично виступає як прихована форма кредиту [4].

Таким чином, основою стратегічного курсу, його базовим принципом має стати реалізація політики, спрямованої на реалізацію інноваційної моделі розвитку економіки, утвердження України як високотехнологічної держави. Інноваційна політика держави в Україні повинна орієнтуватися на створення підприємницької економіки, на підтримку розвитку радикальних інновацій, забезпечення сприятливих умов для їх масштабної реалізації, на розподіл ресурсів таким чином, щоб вони відповідали структурі потреб пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку країни

Список використаної літератури:

1. Дикань В.Л., Іванилов А.С. Инновационная и инвестиционная политика в условиях обеспечения конкурент устойчивости предприятия: Практические аспекты / Харьковский гос. политех. ун-т. – К.: ИСНО, 2006. – 225 с.
2. Меякулов Я.С. Экономическая оценка эффективности инвестиций и финансирования инвестиционных проектов. – М.: ДКС, 2007. – 160 с.
3. <http://zavantag.com/docs/300/index-1534643.html>.
4. <http://www.westudents.com.ua/glavy/22569-44-nvestitsyno-nnovatsyna-skladova-ekonomchnogo-zrostannya.html>.
5. <http://xreferat.ru/113/6803-1-ekonom-chna-bezpeka-ukra-ni.html>.